

FAMILIA.

BUDA-PESTA

19 Ianuarius st. v.

31 Ianuarius st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 6.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

S E R G E N T U L U .

Pe drumulu de costisie ce duce la Vaslui
Veniá unu omu, cu jale dîcîndu în gîndulu lui :
„Mai lunga-mi pare calea acum la 'ntorsu a casa . . .
Asiu vré sê sboru, si ran'a din pulpa nu me lasa !“
Si bietulu omu slabu, palidu, avîndu sumanulu
ruptu

Si o camêsia rupta bucâti pe de desuptu,
Pasiea tragîndu piciorulu incetu, dar pe-a lui fatia
Sburá cá o lumina de gloria marétia
Si 'n ochii lui de vulturu adânci, vioi si mari
Treceau luciöse umbre de iroi legendari.
Opinc'a-i erá sparta, caciul'a desfundata,
Dar fruntea lui de raze parea încoronata.
Calica-i erá hain'a, dar straluciau pe ea
Si crucea Sfântulu Georghes si-a României Stea.
Românulu veniá singuru pe drumulu plinu de
sóre,

Când iéta cá aude fanfare sunatóre
Si vede nu departe în fati'a lui venindu
Unu corpu de ôste mândra în auru stralucindu :
Erau trei bataliône de garda 'mperatésca,
Mergîndu voiosu la Plevna cu doru s'o cucerésca :
In frunte-i colonelulu frumosu, pe calu-i pagu
La bravii sei tovarasi priviá adesu cu dragu,
Si inim'a în peptu-i batea cu focu, destépta,
Câci elu visá, privindu-i, la lupt'a ce-i astépta.
De-odat' elu dá cu ochii de sarbedulu Românu,
Ce stase 'n locu la umbra, sub unu stejaru betrânu,
Si multu se minunéza si nici cá-i vine-a crede,
Când crucea Sfântulu Gheorghes pe sinulu lui o
vede.

S'opresce regimentulu, iér bravulu colonelu
Se 'nchina la drumetiulu, s'apropie de elu
Si-i dice cu blandetia : — De unde vîi, straine ?
— Vinu tocmai de la Plevna. — Cum e acolo ? —
Bine.
— Dar aste decoratii cum, cine ti le-au datu ?
— Chiar Domnitorulu nostru si-alu vostru Impe-
ratu.
— Dar pentru care fapte ? — Sciu eu ? . . . Ci cá
dreptu plata,
„Cá am înfiptu eu stégulu în Grivitia luata,
Si-apoi ranitu la pulpa m'am prabusîtu în siantiu.
— Dar ce gradu ai, voinice ? — Am rangul . . . de
Dorobantiu ! —

Atunce colonelulu dându mân'a cu sergentulu
Se 'ntorce, dá unu ordinu . . . Pelocu, totu regimentulu
Se 'nșira, pórtá arm'a, saluta cu onoru
Românulu care pléca tragîndu a lui picioru.
Mircesei, dec. 1877. V. Alesandri.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

— E bine! numele gravatu pe pétra este o min-
ciuna; mormîntulu e golu. Ioanu Robert, lasa-ne sê
trecu; vreu sê întru în cas'a dtale, si chiama pe
Francina, soci'a dtale, dorescu tare s'o vedu si s'o îm-
bratșieszu.

Tieranulu grabi sê implinésca dorinti'a acést'a;
dar se vedea bine, cá bietulu lui capu se aflá în încur-
catur'a cea mai mare.

XX.

Desluciri.

— Francino! Francino! — strigá Ioanu Robert
cu unu glasul fórté agítatu, — vino iute si nu te teme;
dn'a contessa e la noi, ea te întreba.

Francina, sprinten'a si frumos'a tieranca de
dóue-dieci si siese séu dóue-dieci si siepte de ani, esí
iute din o odaia alaturea cu sal'a de josu.

Dupa ce ajunse înaintea dnei Rahon, ea devini
palida, se retrase cá si barbatulu ei, si cá elu, își facú
si ea cruce.

— Te spariu si pe tine, Francino . . . — dîse
contess'a. Ah! rentórcerea acést'a a mea e fórté tris-
ta! Vino si me 'mbratșiesza, sêrman'a mea copila, si
stringîndu-me la ânim'a ta, vei simtî bine cá nu sîm
vr'o fantoma.

Jun'a arendasîtia siovaí unu momentu, dar dn'a
Rahon i întindea bratiele, ea cadîu în ele, si prorumpîndu
în lacrime, acoperi de sarutári obradii ei
slabiti.

— Ah! dn'a contessa, scump'a mea stapâna, —
dîse ea în acelasi timpu, — asiá dara esti dta, în ade-
veru dta, viua! Mai-inte nu puteam sê credu acést'a!
Am plânsu asiá de multu la înmormîntarea dtale!

— La înmormîntarea mea! — repetî Maria; —
tu ai fost de fatia la înmormîntarea mea?

— Vai! dna contessa, si nu numai eu, dar tóta
poporatiunea din giuru de diece mile. Ce de lacrime,
Dómne! ce de lacrime! Preotii cari cântau psalmii
mortilor, erau întrerupti la fia-care versu de plânse-
tele celor de fatia; atâtu de multu a fostu iubita dn'a
contessa.

— Mi-se pare cá visezu ascultîndu-te, — dîse
dn'a Rahon. Raspunde-mi: tu dîci, cá multi ómeni au
fostu de fatia la înmormîntarea mea, dar cine m'a ve-
diutu murindu?

— Nu sciu, dna contessa.

— Muritu-am în castelu?

— Ba nu! Pré departe d'aice, în caletoria. Noi

n'amu vediutu decâtu cosciugulu; dar ni s'a spusu, câ în cosciugulu acel'a se află corpulu dnei contesse.

— Cine a adusu corpulu?

— Dlu conte.

— Asiá dara si elu credea câ am muritu?

— Si cum sè nu fi crediutu, scumpulu nostru domnu? Nici odata, dar nici odata n'am vediutu asiá desperatiune mare câ si a lui: îsi frângea mânilé, îsi batea peptulu, voiá sè innadusie strigatele sale de durere si nu putea. Erá o vedere ce frângea ânim'a. Noi mai multe nopti n'amu mai pututu sè dormimu.

— Dar ce s'a întemplatú? — se întrebà Maria; — ce misteriu curiosu! ce întunericu! Câtú a suferitu Annibal!

Apoi adause cu voce nalta:

— Francino, dà-mi niste vestminte, câ sè-mi înschimbu aceste. Voiám sè pregatescu pe contele la revederea mea. Voiám câ elu sè vina a me cercá aice. Dar renunciu; ar fi crudu a-lu parasí timpu mai îndelungatu în desperatiunea sa; elu va avé puterea d'a suportá bucur'á, precum a suportatu durerea. Pórtate, fiic'a mea, grabescu sè plecu.

— Unde vrei sè mergi, dna contessa? — întrebà Francina.

— Me 'ntrebi, unde voiescu sè me ducu? . . . — în castelulu Rahon, la barbatulu meu multu iubitu . . .

Francina si barbatulu ei schimbara o privire, care esprimá neliniscia cea mai mare.

— Dna contessa, — respunse jun'a femeia încetu si cu o voce alterata, — aibi rabdare si odihnesce-te aice; nu trebue sè te duci în castelu . . . celu putînu nu astadi . . .

— Pentru ce?

— Pentru câ nu e cu putintia.

— Nu e cu putintia, dîci tu?

— Da, dna contessa, — întréba de Ioanu Robert.

— Crede pe Francina, dna contessa, — esclamá tieranulu.

— Dar voiti sè me faceti ér nebuna? Ce pedeca s'ar puté împotrivi d'a revedé pe contele? N'amu fost despartîti destulu de multu timpu? Vorbiti, dar vorbiti! . . .

Francina si Ioanu Robert îsi plecara capetele, fara sè respunda.

— Asiá dara câ dlu conte traiesce? — reluá cu focu dn'a Rahon.

— Traiesce, — respunse Francina.

— Dar fórte bolnavu? Dóra pe mórte? Spuneti-mi totu, voiú avé curagiu . . . Este elu în agonía? . . .

— Nu scimu nimica de aceste . . . noi credemu, câ dlu conte se afla în buna sânetate.

— E adevèru acest'a?

— Jurâmu pe partea nóstra din paradis.

— E bine, asiá dara pentru ce nu me ascultati?

Unde sânt vestmintele ce le-am cerutu? Ce motivu aveti d'a me retiné? . . . Vorbiti! Explicati-ve! . . .

— Motivele nóstre . . . — gângavi Francina, — sânt, câ dn'a contessa nu scie tóte . . .

— Spuneti-mi ceea ce nu scíu.

— Vai! e grozavu a spune . . .

— Sè ve rogu în genunchi?

— Oh! nu! Nu voiú ascunde nimica de dn'a

contessa . . . Dlu conte se credea veduvu si prin urmare liberu . . .

— Are dóra vr'o amanta? — esclamá Maria. Nu-mi pasa, îlu iertu . . . am fostu mórta pentru elu . . . Dar elu nu iubescè femeia aceea, nu póte s'o iubésca. . . Revediéndu-me, ar isgoní-o.

— Dar aceea nu e o amanta, — dîse Francina cu o voce slaba câ suflarea.

— Inse atunci ce-i dara? Ah! me 'ngroziti, în fine . . .

— Dlu conte s'a 'nsuratu de nou.

Dn'a Rahon se clatiná sub lovitur'a acést'a.

Ar fi si cadiutu, de cumva Ioanu Robert si Francina n'aru fi grabitu s'o cuprinda în bratie.

Timpu de câte-va minute i parú, câ ânim'a-i începú sè palpita si câ viéti'a ar fi iesítu din ea; dar învinse acésta slabiciune si se redicá cu o aparintia de energia.

— Casatoritu a dóu'a óra! — repeti ea de dóue ori séu de trei ori; — elu s'a casatoritu a dóu'a óra!

— Dna contessa, bun'a mea stapâna, — murmurá tieranc'a, — te rogu în numele lui Dumuedieu, sè nu-ti faci nici unu reu, nici o superare!

— Eh! fiic'a mea, — respunse Maria într'unu tonu hotaritu, care demintiea tremurarea corpului seu întregu, — sîm liniscita, precum vedi, sîm tare. Ce e dreptu, noutatea acést'a neprevédiuta m'a suprinu, dar iéta totulu a trecutú. Si-apoi pentru ce sè me miru? Unu veduvu si inca tineru se casatoresce iéra . . . ce este mai simplu? Chiar contrarulu acesteia ar trebú sè ne suprinda. Si spune-mi, Francina, pe cine a luatú de socia dlu conte?

— Pe dn'a marquisa de Chavigny.

Contessa erupé într'unu risu nervosu, care semená cu risulu nebuniei, si erá multu mai durerosu a-lu ascultá decâtu plânsetele si suspinele.

— Vér'a mea Olimpia! — dîse ea apoi cu amaraciune adâncá. Ea a grabitu crudu sè-mi cuprinda loculú! Nu-mi pasa, cu atâtu mai reu de ea! Va fi silita a mi-lu redá. Casatori'a e nulla, pentru câ iéta-me-su aice, si eu voiú reclamá drepturile mele! Pentru ce-mi diceai tu, Francino, sè nu me ducu în castelu? Din contra, vreu sè me ducu mai multu decâtu ori când, si me voiú duce numai decâtu. Voiescu sè vedu pe améndoi palindu înaintea mea, ei cari m'au uitatu atâtu de iute! Iute, dà-mi vestminte sè me 'mbracu, si-apoi voiú plecá!

Unu cugetu înfioratoru muscá ânim'a contessei. Antâia-óra în viéti'a sa se îndoiá de Annibal. Ea se întrebá, nu cumva fiindu pâna la nebunía inamóratu de frumós'a Olimpia si voindu sè se casatorésca a dóu'a óra, nu a fostu si dènsulu complicele acelora cari o facura câ mórta.

Francina nu facú nici o miscare.

— Ce mai astepti de nu faci ceea ce te-am rugatu? — întrebà dn'a Rahon cu unu tonu poruncitoru. Vrei sè me tradezi si tu si sè me renegi câ ceialalti?

— Ah! bun'a mea stapâna, — gângavi jun'a femeia, — Ioanu Robert si eu amú dá bucurosu viéti'a nóstra pentru dta, dar spre nenorocire noi nu sântemu nimica, nu putemu nimica . . . Crede-me când te rogu sè remâni aice, câ dta nu vei reesi d'a ajunge la dlu conte.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Resboiulu.

Imperatul Russiei, conferindu Domnului Românilor însemnele ordinului militar alu Sf. Gheorghe clas'a III-a, si colanulu ordinului Sf. Andrei cu spade, le-a însoțitu de urmatorele imperiale rescripte ce a adressatu Inaltîmei Sale:

Gorni-Studen, 5 (17) sept. 1877. Altetiei Sale Principelui României. — Poradim. — Trupele române, unite cu ale armatei Mele si puse sub comand'a Altetiei Vóstre, în dîlele de 30 si 31 augustu (11 si 12 septemvre), au datu dovêda de o eroica vitejia, luptându-se sub foculu celu mai ucigatoru alu inamicului. Dorindu a consânti amintirea acestei fratii de arme, am conferitu Altetiei Vóstre ordinulu Sf. Gheorghe clas'a III-a, ale carui însemne Vi-le am tramisu. Rogu pe Alteti'a Vóstra a primi asigurarea sincerei mele afectiuni. (Semnatu.) Alessandru.

Cuarterulu generalu de la Poradim în Bulgaria, 1 (13) decemvre 1877. Altetiei Sale Principelui României. — Dupa o resistentia de cinci luni, silintiele combinate ale trupelor nóstre aliate au fostu încununate de unu deplinu successu. Armat'a lui Osman pasia a depusu armele si Plevna a cadiutu. Dorindu a consânti amintirea acestei stralucite isbânde si partea ce Alteti'a Vóstra a luat personalu la dên-s'a, Imi facu o placere de a conferi, cu acêsta ocașiune, Altetiei Vóstre, ordinulu Meu Sf. Andrei împodobitu cu spade. Rogu pe Alteti'a Vóstra a primi însemnele acestui ordinu, cá o maturia a sincerei Mele afectiuni, a carei încredintiare V'o reînnoiescu. (Semnatu,) Alessandru.

Lupt'a de la Filipopoli a fostu cu multu mai mare decâtu se anunciá la începutu. Lupt'a durá trei dîle si a nume la 15, 16, si 17 l. c. Generalulu Gurko se mesurá aice cu armat'a lui Suleiman, condusa de ênsusi acest'a, si care se urcá la 40,000. Gurko taiá în dóue armat'a lui Suleiman, si cuprinse 97 de tunuri, 3000 de prinsonieri, si facú 4000 de morti. Turcii s'au pusu pe fuga în cea mai mare disordine prin carârile muntilor. Stralucitele rezultate ale acestei lupte de trei dîle sînt datorate comitelui Siuvalow, precum si generalilor Dandeville si Krasow.

Numerulu prinsonierilor luati la Sipca este definitivu constatatu. Acêsta a fostu o cumplita catastrofa pentnu turci, cáci — prin capitulatiunea lor — 32,000 de ómeni devenira prinsonieri. Toti au fost espediati în Russi'a. Rusii cuprinsera cu asta ocașiune si 93 de tunuri si 10 drapele.

De lâng'a Vidin se anuncia, cá brigad'a rosîorilor a ocupatu Florentinulu, la apusu de Vidin. Impresurarea cetátii e deseversîta prin ocuparea acestui orasiu. Vidinulu e bombardatu grozavu de tóte partile. Obuzele române au aprinsu fortulu Belgradjic. Armat'a româna operéza fara nici unu spriginu din partea Rusilor séu Sérbilor.

Inaltu ordinu de di pe întrég'a armata româna. — Ostasi, — Regimentulu 13 de dorobanti, înca de la începutulu campaniei, a fostu unulu din corpurile care a avutu sê îndure cele mai mari greutati, si care a avutu fericit'a ocașiune de a se distinge în tóte însarcinârile ce a avutu sê îndeplínésca. In fa-

ci'a inamicului, acestu regimentu a datu probe de devotamentu si curagiu, luându parte la mai tóte atacurile facute contra întaririlor de la Plevna. Pentru a resplatí dara curagiuulu si devotamentulu acestui corpu, ordonu scóterea sa din divisi'a 3-a activa, în care contéza, tramitiéndu-se la partea teritoriala, unde se va desconcentrá pe dîu'a de 5 Ianuarie 1878. Datu în Bucuresci, la 3 jan. 1878. — CAROL.

Pacea e încheiata! Acést'a e noutatea cea mai importanta a dîlelor trecute. Depesiele din urma anuncia, cá pacea — si respective armistitiulu — s'a subscrisu în 26 l. c. la Kazanlic, si se va încheiá definitivu la Adrianopolu. Despre conditiunile de pace se scriu multe, dar positivu nu se scie înca nimica. Unu dîuaru din Berlin, care se crede bine informatu, anuncia cá atari urmatorele: Autonomi'a Bulgariei sub unu guvernatoru crestinu, independinti'a României si a Serbiei cu adause de teritoru pentru amêndoue, Muntenegru va primi cetátile ocupate; Turci'a va platí dóue miliarde de marce spese de resboiu, cari se vor împarti în proportiune între partile beligerante aliate; pâna când Turci'a va platí sum'a acést'a, armatele russesci în numeru de 200,000 de ómeni, vor stá în Turci'a pe spesele acesteia. Russi'a a renunçiatu la reanectarea Bessarabiei. Austria-Ungaria va anectá Bosni'a séu nemijlocitu séu sub unu principe suzerenu. In Azia portulu Batum se va anectá la Russia, dimpreuna cu alte recompensatiuni. La aceste conditiuni Sever pasia ar fi dîsu: Turci'a e nimicitu cu totulu!

Literatura.

Poesi'a din nr. presinte a fostu cetita de fratele poetului, dlu locot. colonelu I. Alessandri, în siedinti'a de deschidere a conferintielor Ateneului Românu din Bucuresci. Antâia-óra a aparutu în „Convorbiri Literare“, de unde o reproducemu si noi.

Dlu Ioann Tuducescu, invetiatoru în Lipova, a scosu de sub tiparu: „Istori'a naturala“, manualu didacticu pentru scólele poporale române. Cuprinde zoologí'a, botanic'a si mineralogí'a. Pretiulu 20 cr.

Diuare nóue. La Bucuresci, afara de „Femei'a Româna“, au mai aparutu dóue diuare si a nume: „Virtutea“ si „Gogosiarul.“ N'amu vediutu înca nici unulu. — Si la Iasi a aparutu unu dîuaru nou: „Stafet'a.“ Va esí în tóte dîlele si se va ocupá de politica.

Societati si institute.

Societatea pentru fondu de teatru românu. La adunarea generala din Abrudu, tînuta la 16 si 17 julie 1877, s'au înscrisu si au platitu urmatorii domni: I) *Membrii ordinari pe viétia cu capitalu de 50 fl.*: Mihaiu Andreica proprietaru în Câmpeni, Iosifu Cristianu avocatulu în Abrudu, Alessandru Filipu adv. în Abrudu, Petru Ioanetti pretoru în Vidra, éra Societatea mineralia „Concordia“ în Buciumani a platitu 5 napoleoni ungueresci; II) *dintre membrii fondatori*, Rds. D. Simeon cav. de Balinth, protopopu în Rosiá,

a platitu 26 fl. cá interesse dupa capitalulu subscrisu; III) *membri ordinari cu tax'a de 5 fl.*, dnii : Alessandru Danciu proprietaru în Buciumu, Ioanu Gallu protopopu în Abrudsatu, Ioanu Ternaveanu notaru la magistratu în Abrudu, Rubiniu Patitia senatoru în Alba-Iulia, Nicolau Cirlea pelaru în Abrudu, Ioanu Almasianu proprietaru în Rosia, Ionutiu Cióra propr. în Abrudsatu, Grigoriu Branea comerciantu, Alessandru Popu propr. în Abrudu, Ioanichiu Crisianu comerc. în Rosia, Ioanu Todescu parocu în B. Cerbu, Iosifu Andredes propr. în Abrudsatu, Corneliu Tobias primaru în Abrudu, Nicolau Lobontiu întreprindietoru, Dionisiu Adamoviciu parocu, Alessandru Ciura capelanu în Abrudu, Ioanu Iancu parocu în B. Poeni, Nicodin Cotisielu propriet. în Certegia, Mihaiu Cirlea cand. de adv. în Alba-Iulia, Iosifu Giurca metalurgu, dr. Adalbertu Balinth fisicu în Rosia, Absolon Todea juristu în Albacu, Victor Baritiu notaru în Buciumani, Iosifu Draia jude în Abrudsatu, Anania Moldovanu adv. în Câmpeni, Nicolau Vlad farmacistu, Sebastianu Henzel propr. în Abrudu, Alessandru Danciu parocu în B. Satu, David Candin propr. în Bucium, Gavr. Culitia, Ionu Macaveiu, Alessandru Macaveiu, Mac. Teod. Ciura proprietari, Giurca Sim. Mendel jude, Sim. Ciura, David N. I. George propr. în B. Siésa, T. G. Bunduca propr. în B. Satu, — éra dlu Georgiu Ivascu comerciantu în Abrudu a platitu tax'a de membru pe 5 ani înainte, în suma de 25 fl.; IV) *membrii ajutatori*, Dnii : Nic. Aranosiu parocu în Certegia 2 fl., D. Alessandru 1 fl., D. I. Draganu 1 fl., D. D. lui Pavel B. Siésa 3 fl., T. T. Duba 2 fl., G. N. Hocman B. Poeni 2 fl., D. N. Mitha B. Satu 2 fl., D. V. I. Pavel B. Siésa 1 fl., Ioanu Ciura în Abrudu 2 fl.; V) *Dintre membrii vechi* dlu Iuliu Fagarasiu notaru în Zam tax'a anuala 5 fl. *Sum'a totala incassata e 462 fl. si 5 napoleoni.* Afara de acésta, dlu Ioanu Papp propr. în Abrudu a donatu Societătii o obligatiune ottomana în valóre nominala de 400 franci; éra dlu Anania Moldovanu adv. în Câmpeni, a anuciatu cá s'a asiguratu în favorulu Societătii la „Anker“ cu sum'a de 500 fl.

Ateneulu Român din Bucuresci a publicatu program'a conferintiilor sale pe anulu curentu. Acés-t'a e înteressanta. Afara de dlu Sturza, anuciatu de noi în nrulu trecut, vor mai tiné conferintie urmatorii domni : Vas. Boerescu despre sciintiele financiale, G. Sion va analisá si va comentá o poema epica din secolulu trecut si intitulata „Tiganiada“; V. Vioreanu despre necesitatea de a dá o noua directiune activitătii nationale catra desvoltarea comerciului, industriei si agriculturii, combatându tendint'a catra functionarismu; A. Odobescu despre rescól'a Românilor din Ardélu la 1784 sub Horia; C. Olanescu despre teatru; V. A. Urechia despre miscarea literara la sfêrsitulu secolului alu 17-le; St. C. Mihalescu despre resboiu si industria; Zepenfeld despre catedral'a de la Argesiu; D. I. Ghica : consideratiuni generale a supra instructiunii; Ant. Roques : L'art de la lecture; C. Stanescu : Artele plastice în Români'a în cei din urma doue-dieci ani; Laurianu despre invetiamentu; C. Esarcu va analisá si comentá mai multe din documentele sale inedite descoperite în ar-

chivele Italiei. Conferintiile se vor încheiá în dumineca Floriilor.

Ce e nou ?

In dieta s'a inceputu desbaterile a supra împacatiunilor cu Austria. Opositiunea a cerutu amânarea lor, pâna ce si în Austria se va formá unu cabinetu, cáci celu de pân'acuma a cadutu. La votarea nominala guvernulu a învinsu cu majoritate de 19 voturi, si astfel desbaterile se 'neepura.

Inaintări în armat'a româna. Dnii coloneli Cerchezu si Angelescu sânt innaltati la gradulu de generali de brigada la vacanti'a ce este în statulu maioru generalu.

Primirea regimentului XIII de dorobanti în Iasi a fostu fôrte entuziastica. Totu orasiulu a fostu decoratu pomposu, la gara s'a facutu unu arcu de triumfu, unde asteptá unu publicu fôrte mare. Fiindu cá trenulu întârdiá, studintii universitătii, împreuna cu multi cetatieni notabili, au încinsu o hora, la care se însotîra din ce în ce mai multe persóne. În publicu se aflau si dame multe, chiar din societatea cea mai înnalta; mai tóte purtau caciuli dorobantiesci, numite à la Grivitia, împodobite cu pene de curcanu. Trenulu sosi sér'a la optu óre. Entusiasmulu nu se póte descrie. Când vitézulu regimentu se apropiá de arculu de triumfu, primarul orasiului ilu salutá prin cuvinte bine inspirate; apoi vorbira altii. Comandantulu regimentului, dlu loc. colonelu Petrovanu, respunse la tóte salutarile, fôrte emotiunatu. Apoi stindardulu regimentului a fostu împodobitu cu cinci ghirlande, dupa care urmá întrarea în orasiulu iluminatu. A dóu'a dí municipalitatea Iasi a datu unu banchetu în onórea bravului regimentu, care precum se scie, e compusu din fii din judetiele Iasi si Vaslui.

Suvenirea mortilor.

Ladislau Balinth, parocu gr. c. alu Carpenisiului, si-a datu sufletulu în mânilé cerescului Farinte în 11 ianuariu sér'a la 6 óre, dupa o scurta suferintia, în alu 41-lea anu alu servitiului prestatu cu credințtia bisericei si natiunii sale, si în alu 73-le anu alu vietii pline de iubire parintésca si de binefacere creștinesci. Remasítiele pamêntesci s'au depusu spre eternulu repausu în 13-lea ianuariu în cimiterulu gr. c. alu Carpenisiului. — Subscriisii cu ânima frânta de durere aducu acésta la cunoscinti'a tuturor celoralalti consângeni, a amicilor si cunoscutilor lor. — Carpenisiu în 11 ianuariu 1878. Sofia Balinth nasc. Mera cá socia, Dr. Adalbertu Balinth cá fiu, Maria Balinth n. Rosiu cá nora, Minerva, Lucianu si Silvia Balinth cá nepoti, Ioanu Balinth proprietaru în Sasu-ujfalu, Simionu cav. de Balinth proprietaru în Rosia, Ioanu Balinth parocu în St. Martinulu de Câmpia, Iosifu Balinth parocu în Petridulu ungrescu, Alessandru Balinth parocu în St. Martinulu desiertu cá nepoti primari, Ioanu Nicola parocu în Selicea cá veru, Mateiu Nicola adv. în Alba-Iulia cá nepotu de veru; — Ana Hodosiu n. Balinth cá stranepóta. — Fia-i tierin'a usióra si memori'a binecuvântata!